

(Se Tillæg B. Sp. 845—46). Han gjentager nu sit Andragende og oplyser om, at han, for at forstaafe sig den Duellighed, der satte ham istand til at udføre de Arbejder, hvorved han mener at have fremfaldt bethdelige Besparselser for Statskassen, stod 4 Aar udenfor Militæretaten, hvorved han har lidt Tab i Forfremmelses-Indtægt og i Pension, ligesom ogsaa i Hædersstegnsdouceur og i Stillingshonorar. Andrageren angiver at være 60 Aar, at have Hustru og 6 uforføjede Børn i en Alder fra 1¼ til 18 Aar, og at han, uagtet han for Tiden har en privat Stilling som teknisk Regnskabsfører, dog kun har været fordraget sig Ulemper, der ikke tillade ham længe at forblive i den.

Da Udvalget ønsker, at de i Andragendet omhandlede Forhold maa blive nærmere oplyste, foreslaas det henvist til Krigsministeren.

40. Fra Anders Pedersen af Bjergby om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 25de November 1882 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Andrageren bemærker, at han i 1843 blev udstreven til Soldat, i 1848 indkaldt til Krigstjeneste og deltog i Feltoget, indtil han i Januar 1849 paa Grund af en Hævelse i højre Fod blev indlagt paa Lazarettet i Augustenborg og derefter fremstillet for en Kassationskommission og hjemsendt. Fra den Tid angiver han at have haft en haltende og besværlig Gang, der har haft megen Indflydelse paa hans Arbeidsdygtighed, idet han ikke som tidligere har kunnet paatage sig forskjellige foreskandede Arbejder. Han har som Væver og ved Land- og Høstarbejde ernæret sig og Familie, indtil han for 4 Aar siden fik en Sygdom i venstre Laar og Hofte, som han vil have paadraget sig ved Overanstrengelse, og som satte ham ud af Stand til at arbejde. I Marts 1881 indgav han en Ansøgning til Invalidbestyrelsen om en Understøttelse, men fik det Svar, at han ikke var Krigsinvalid og altsaa ikke efter Loven havde Krav paa Invalidforsørgelse. Han ansøgte da under 7de Juni s. A. Finantsministeriet om en Understøttelse, men fik under 15de September s. A. det Svar, at, da den Svaghed i venstre Ben og Hofte, som efter det Oplyste maatte antages at være Grunden til den tilstedeværende væsentlige Indskrænkning i hans Erhvervsøve, ifølge indhentet Lægeerklæring ikke kunde antages for at være en Følge af den Byld, hvoraf han i 1849 led i højre Fod, eller af den Svækkelse, denne mulig havde efterladt sig, vilde Finantsministeriet, selv om det var godtgjort, hvad det ikke var, at den omtalte Byld — hvortil Kassationsattesten angiver en høj Grad af Platfodethed som Grund, og hvis Følger, da nævnte Attest udstedtes, indskrænkede sig til lidt Hævelse i Foden og nogen Besværen af Gangen — var bevirket ved Anstregelse eller Overlast i Tjenesten, dog ikke se sig istand til at erkjende ham for berettiget til Invalidforsørgelse og maatte derfor beklage ikke at kunne imødefomme hans Andragende. Han henvender sig nu til Folkethinget og beder om, at det vil forhjelpe ham til at erholde en Understøttelse, idet han fremsender en Lægeattest, hvori oplyses, at Svagheden i venstre Ben er foranlediget ved, at han paa Grund af Svagheden i det højre Ben og Fod har maattet støtte sig altsfor meget paa det venstre.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

41. Fra 6 Mænd for 199 Beboere af Bording og Kragelund Sogne om, at Bording Holdeplads maa blive forandret til en Station. (Indbragt den 25de November 1882 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, N. Nielsen.)

I Andragendet henledes Opmærksomheden paa, at Omegnen først vil faae den fulde Nytte af Banen, for hvis Gjennemførelse ogsaa Bording Sogn har bragt Offre, naar Holdepladsen der forandres til en Station. Det fremhæves navnlig, at kun Stykgods for Tiden kan sendes dertil, og at der dermed er forbundet den Ulempe, at det, om end tildekket med Presenninger, hvad ikke altid er tilstrækkeligt, maa, saa at sige, henligge under aabne Himmel, til det kan afhentes, hvilket ofte kan være nogen Tid, da Bording Sogn er meget